Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Κογκὸ

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

71ον

ΣΥΝΕΠΗΣ πρὸς τὴν πίστιν του διὰ τὴν δημοκρατίαν, ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἐτόνισε τὴν Δευτέραν 21ην Ἰανουαρίου 1964, ὅτι αἱ προσπάθειαι τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὅπως συμβάλλουν εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς Δημοκρατίας τοῦ Κογκό, θὰ τύχουν τῆς «πλήρους ὑποστηρίξεως» τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Εἰς δηλώσεις του, ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος χαιρετίζων τὸν τερματισμὸν τῆς ἀποσχίσεως τῆς περιοχῆς τῆς Κατάγκα ἀπὸ τὴν κεντρικὴν κυβέρνησιν τοῦ Κογκό, ἐτόνισεν ὅτι ἤδη δίδεται εἰς τὸν λαὸν τοῦ Κογκὸ «μία μοναδικὴ εὐκαιρία ὅπως συσπειρούμενος πέριξ τῶν ἐθνικῶν ἡγετῶν του, προβῇ εἰς μίαν συνδυασμένην προσπάθειαν διὰ τὴν ἑνότητα καὶ τὴν πρόοδον τῆς χώρας του».

Ὁ πρόεδρος Κέννεντυ, ἐν συνεχείᾳ, συνεχάρη τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκτέλεσιν «τῆς πλέον πολυπλόκου καὶ δυσκόλου ἀποστολῆς ἡ ὁποία τοῦ ἀνετέθη ποτὲ ὑπὸ τῆς παγκοσμίου κοινότητος τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν τομέα διατηρήσεως τῆς εἰρήνης».

Ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος ὡμίλησε κολακευτικώτατα διὰ τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ΟΗΕ κ. Θάντ, τὸν ἀείμνηστον προκάτοχόν του Ντάγκ Χάμμερσκελντ, καὶ τοὺς ἡγέτας τοῦ Κογκὸ καὶ τοῦ Βελγίου. Κατωτέρω παρατίθεται τὸ κείμενον τῶν προεδρικῶν δηλώσεων:

«Ὁ τερματισμὸς τῆς ἀποσχίσεως ἀνακοινωθεὶς ὑπὸ τοῦ καθεστῶτος τῆς περιοχῆς τῆς Κατάγκα καὶ ἐπισφραγισθεὶς ὑπὸ τῆς εἰρηνικῆς εἰσόδου, σήμερον, τῶν δυνάμεων τοῦ ΟΗΕ εἰς τὴν πόλιν Καλβέζι, γίνεται συνοικειότατα δεκτὸς ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὅλων ὅσων ἐνδιαφέρονται εἰλικρινῶς διὰ τὸ μέλλον τοῦ Κουβέτ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἀφρικῆς. Ἡ ἀπόσχιαις ὑπῆρξε σοβαρὰ αἰτία προστριβῶν καὶ ἐμπόδιον διὰ τὴν πρόοδον εἰς τὸ Κογκὸ κατὰ τὰ δύο καὶ ἥμισυ παρελθόντα ἔτη.

»Σκοπὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυσις συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας αὐτὸς οὗτος ὁ λαὸς τοῦ Κογκὸ δυνηθῇ νὰ ἀποφασίσῃ εἰρηνικῶς διὰ τὰς τύχας του καὶ νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν πρόοδον τῆς χώρας του. Τοιοῦτον τι ἦτο ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ ἐφ' ὅσον ἡ ἐδαφικὴ ἀκεραιότης τοῦ ἔθνους ἐδοκιμάζετο ἀπὸ ἀποσχίσεις, φυσικὴ συνέπεια τῶν ὁποίων ἦτο ἡ πολιτικὴ ἀστάθεια καὶ μία συνεχὴς πρόκλησις πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις δι' ἐπέμβασιν.

»Ἡ προκάτοχος Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις καλῶς καθώρισε ὅτι ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἀνω ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπιδιωχθῇ μέσω τοῦ ΟΗΕ. Ἐκ παρολίγου, ἡ παροῦσα κυβέρνησις ὑπεστήριξεν ἐνθέρμως τὰς ἀπὸ δύο ἤδη ἐτῶν προσπαθείας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ μίαν εἰρηνικὴν ἐπανενοποίησιν τοῦ Κογκό. Ὑπὸ ἀπιστεύτως δυσκόλους συνθήκας συχνὰ δὲ ἐν ὄψει ὀγκώδους ἀνυπερβλήτως σοβαρῶν ἀντιξοοτήτων, τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ἔφερον εἰς πέρας ἐπιτυχῶς τὴν πλέον πολύπλοκον καὶ δύσκολον ἀποστολὴν ἡ ὁποία τοὺς ἀνετέθη ποτὲ ὑπὸ τῆς παγκοσμίου κοινότητος τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν τομέα διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.

»Διὰ τὴν εὐνοϊκὴν αὐτὴν τροπὴν τὴν ὁποίαν ἔλαβον τὰ γεγονότα εἰς Κογκό, ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς αἰσθάνεται βαθεῖαν ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸν προκάτοχόν του ὁ ὁποῖος ἐθυσίασε τὴν ζωήν του εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης εἰς τὴν ἀναταρασσομένην αὐτὴν χώραν, τὰ κράτη—μέλη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξαν πιστῶς τὰς προσπαθείας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἰς τὸ Κογκὸ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κρίσεως. Ἐξ ἄλλου ἡ σταθερὰ καὶ συνεχὴς συνεργασία μετὰ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βελγίου, χώρας ἡ ὁποία διετήρει ἱστορικοὺς δεσμοὺς μετὰ τοῦ Κογκό, ὑπῆρξεν, ἐπίσης ἐξαιρετικῶς πολύτιμος εἰς τὴν φιλειρηνικὴν διευθέτησιν τῆς κρίσεως τοῦ Κογκό. Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη θὰ συνεχίσουν διαδραματίζοντα σημαντικὸν ρόλον εἰς τὸ βαρὺ ἔργον τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς χώρας· ἔργον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν πρωταρχικὸν σκοπὸν τῶν ἡγετῶν καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ὑποσχόμεθα νὰ παράσχωμεν τὴν πλήρη ὑποστήριξίν μας.

»Οἱ ἡγέται τοῦ λαοῦ τοῦ Κογκὸ ἀντεμετώπισαν ἕνα τεράστιον πρόβλημα εἰς τὸ ἔργον των τῆς ἀνορθώσεως τῆς χώρας ἀπὸ τὰς πληγὰς τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς μερικῶς διακοπείσης οἰκονομικῆς προόδου ὡς καὶ τῆς δημιουργίας ἑνὸς ἰσχυροῦ καὶ βιωσίμου ὁμοσπονδιακοῦ κράτους. Τὸ ἔργον αὐτὸ ἀπαιτεῖ τὴν πλήρη κινητοποίησιν τῆς δραστηριότητος ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ τοῦ Κογκό. Ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ πρόεδρος Καζαβούμπου, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἀντούλα ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἡγέται τῆς χώρας οἱ ὁποῖοι τόσον συνέβαλον εἰς τὴν διευθέτησιν τῆς κρίσεως, θὰ συνεχίσουν ἐπιδεικνύοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα συνεργασίας διὰ τὴν λῆψιν μονίμων συνταγματικῶν καὶ ἄλλων ἀναγκαίων πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν μέτρων. Ἤδη, δίδεται εἰς τὸν λαὸν τοῦ Κογκὸ μία μοναδικὴ εὐκαιρία, ὅπως, συσπειρούμενος πέριξ τῶν ἐθνικῶν ἡγετῶν του, προβῇ εἰς μίαν συνδυασμένην προσπάθειαν διὰ τὴν ἑνότητα καὶ τὴν πρόοδον τῆς χώρας του».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΑΣΗ

κινδυνεύουν νὰ ἀφανισθοῦν

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. ('Ιδ. Ὑπ.). Σὲ δυὸ γενεές, ὁ τόπος αὐτός, ποὺ ὕμνησε καὶ λάτρεψε ἀπὸ τοὺς μυθικοὺς ἀκόμη χρόνους τὸ πράσινο σὰ θεϊκὴ δύναμι δημιουργίας καὶ ὕψωσε βωμοὺς στὰ πνεύματα τοῦ δάσους, θᾶναι μιὰ ἀπέραντη ἐρημος. Οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, ξένοι καὶ Ἕλληνες, ἐπισημαίνουν τὸν μέγιστο τῶν κινδύνων, ποὺ μᾶς ἀπειλεῖ πλέον ὡς Ἔθνος. Μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια τὰ δάση μας χάνονται καὶ ἡ καταστροφὴ ἐπέρχεται. Ἑκατὸν ἑκατομμύρια τόννοι ὀργανικοῦ χώματος καὶ 660.000 τόννοι θρεπτικῶν οὐσιῶν ἀντιστοιχούντων σὲ 200.000 στρέμματα παραγωγικοῦ ἐδάφους, ὅση ἡ ἔκτασις τῆς πεδιάδος τοῦ Ἀγρινίου μεταφέρονται κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν χειμάρρων στὴ θάλασσα. Αὐτὰ στοιχίζει σήμερα ἡ ἀποδάσωσιςτοῦτόπου, ποὺ συντελεῖται μὲ καταστροφικὴ δύναμι ἀπὸ ἑκατομμύρια γίδια, ἀπὸ πυρκαΐές, ἀπὸ ἐγκατάλειψι. Σύντομα, ἂν δὲν ἀρχίση ἡ σταυροφορία, ἡ Ἄρτεμις, ὁ Πάν, οἱ Δρυάδες καὶ οἱ Ἁμαδρυάδες, θὰ χάσουν τὰ βαθύσκια ἱερὰ ἄλση των καὶ θὰ ζητήσουν ἀλλοῦ καταφύγιο, μαζὶ μ' ἕνα λαὸ ποὺ θὰ θρηνῇ πάνω στὴν ἔρημη ἄγονη γῆ του.

Ἡ πατρίδα μας χάνει τὴ φυσιογνωμία της. Χάνει τὴν ὁμορφιά της. Τὰ Ἑλληνικὰ δάση—ὀάσεις ἀφανίζονται. Ἕνα—ἕνα τὰ πανύψηλα καὶ ὑπερήφανα δένδρα τους σωριάζονται νεκρὰ στὴ γῆ. Ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε ὠργίαζε ἡ ἀποθέωσι τοῦ πράσινου τώρα ἁπλώνονται ἀτέλειωτες ἐρημιές. Ἐκεῖ ποὺ ἡ Ἄρτεμις κυνηγοῦσε μὲς τὶς πυκνὲς συστάδες πλατύφυλλων δένδρων, ἀπέμεινε τώρα μόνο βλάστησι ἀπὸ ἀφάνειες, φτέρες, καὶ κουνούκλες. Παραδομένες στὴν κάμινο τοῦ ἥλιου πέτρες εἶναι τώρα τὰ πολύδενδρα πλατώματα ποὺ φιλοξενοῦσαν τοὺς λεβεντόκορμους πολεμιστὲς τοῦ 21.

Τὰ δάση ὅλης τῆς χώρας ἐξαφανίζονται: Παντοῦ, στὴν Κρήτη, τὴν Πελοπόννησο, τὴ Ρούμελη, τὴ Μακεδονία, τὴν Ἤπειρο, ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ γίδια ἐργάζονται μεθοδικὰ γιὰ νὰ τὰ ἐξολοθρεύσουν. Τὰ ἐλατοδάση τοῦ Ἐλικῶνος ἔπαυσαν νὰ ὑπάρχουν. Τὰ δάση τῆς Στυμφαλίας καὶ τοῦ Φενεοῦ, οἱ δρυμοὶ τῆς Μεγαλοπόλεως καὶ τῆς Κάπελλης — Ἠλείας θὰ ὑπάρχουν μόνο ὡς ἀνάμνησις ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια. Ἀπ' τὰ ἐλατοδάση τοῦ Πάρνωνος, τῶν Βαρδουσίων καὶ τῶν Ἀγράφων, σώζονται μόνο τὰ ράκη τους. Τὰ περίφημα μεγάλα δάση τῆς ὀροσειρᾶς τῆς Πίνδου καὶ τῶν Ἀγράφων μέχρι τοῦ Γράμμου καταστρέφονται συνεχῶς καὶ γίνονται φτωχοὶ θερινοὶ βοσκότοποι. Τὰ δάση τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὄσσης, τοῦ Μαυροβουνίου, τῶν Πιερρίων καὶ τοῦ Βερμίου χάνονται ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο.

Τί θ' ἀπομείνῃ στὸ τέλος; Μιὰ τεράστια φαλάκρα ἀπὸ τὸν Ἕβρο μέχρι τὸ Ταίναρον. Ὁ κίνδυνος εἶναι θανάσιμος. Ἡ ἀπειλὴ μεγάλη. Σὲ δυὸ γενεὲς «ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχῃ μεταβληθῇ εἰς βραχώδη καὶ ἄγονον γῆν», προειδοποιεῖ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Δασῶν τῆς Γαλλίας, κ. Ντὶ Βινιώ, ὁ ὁποῖος περιώδευσε τὴν Ἑλλάδα. Τὸν ἴδιο κίνδυνον ἐπισημαίνει καὶ ἡ Πανελλήνιος Ὁμοσπονδία Δασοπόνων ἀπὸ πολλὰ ἔτη τώρα: «Μετὰ δύο ἢ τρεῖς γενεὲς δὲν θὰ ὑπάρχῃ ρίζα δάσους στὴν πατρίδα μας». Οἱ ἴδιες ἀνησυχίες κατέχουν καὶ τὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες.

Τὸ ποσοστὸν δασώσεως ἔχει μειωθῇ εἰς τὸ τόσο ἐπικίνδυνο σημεῖο τοῦ 15%. Καὶ τὸ 1911 ἦταν 23%, τὸ δὲ 1830 48%. Ἔγκλημα ποὺ θὰ πληρώσουν ἀκριβὰ οἱ γενεὲς ποὺ θἔρθουν. Ἀλλὰ τί θὰ φταῖνε ἐκεῖνες ἂν οἱ προγονοί τους ἦταν φύσεις ἐγκληματικές.

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ διαστάσεις τοῦ δασικοῦ δράματος.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΣΚΑΓΙΟΠΟΥΛΕΙΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἀθληταὶ ὅπως προσέλθουν σήμερον καὶ ὥραν 7 μ. μ. εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον Ἀδελφῶν Πλώτα πρὸς σύσκεψιν. Ἡ παρουσία ὅλων εἶναι ἀπαραίτητος.

(Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον)

Τὸ σύμβολον τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

ΟΜΟΙΩΜΑ ΤΗΣ ΓΗΪΝΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ, ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Φωτεινὰ σημεῖα εἰς ὅλας τὰς πρωτευούσας

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΥΨΟΥΣ 42 ΜΕΤΡΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (,Ιδ. Ὑπ.). Ἡ γνωστὴ ἀμερικανικὴ ἑταιρία χάλυβος «Γιοὺ -Ἔς Στὶλ Κορπορέσιον» κατεσκεύασε τεράστιον ὁμοίωμα γηΐνης σφαίρας ὕψους 42 μέτρων εἰς τὸν χῶρον τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τῆς Ν. Ὑόρκης 1964—1965 (22 Ἀπριλίου — 18 Ὀκτωβρίου 1964 καὶ 21 Ἀπριλίου — 17 Ὀκτωβρίου 1965).

Ἡ σφαῖρα αὐτὴ ἀποτελεῖ καὶ τὸ σύμβολον τῆς Ἐκθέσεως. Θὰ φωτίζεται μὲ προβολεῖς τὴν νύκτα καὶ φωτεινὰ σημεῖα ἀπὸ ὕαλον θὰ δείχνουν ἡμέραν καὶ νύκτα τὰς πρωτευούσας ὅλων τῶν κρατῶν τῆς Γῆς. Στρώματα ἀπὸ ἀνοξείδωτον χάλυβα μὲ ὕψη ἕως 15 ἑκατοστόμετρα θὰ ἀπεικονίζουν τὰς περιοχὰς τῶν ὀρέων τῆς Γῆς καὶ τρεῖς δακτύλιοι περὶ τὴν σφαῖραν θὰ συμβολίζουν τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ Διάστημα.

Οἱ μηχανικοὶ τῆς ἑταιρίας εἶχον νὰ ἀντιμετωπίσουν πλεῖστα ὅσα προβλήματα σχεδίου, μηχανικῆς καὶ κατασκευῆς καὶ ὅμως ἡ σφαῖρα ἐτελείωσε πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ ὅ,τι ἀνεμένετο. Οἱ βόρειοι καὶ νότιοι μεσημβρινοί, οἱ παράλληλοι καὶ οἱ δακτύλιοι συνολικοῦ μήκους 2,4 χιλιομέτρων ἀποτελοῦν τὸν σκελετὸν τῆς σφαίρας καὶ τὴν βάσιν τῶν ἠπείρων της.

Διὰ τὴν συναρμολόγησίν της ἐχρησιμοποιήθησαν 500 κύρια τεμάχια. Ἡ διάμετρος της εἶναι 36 μέτρα καὶ στηρίζεται ἐπὶ βάσεως ὕψους 6 μέτρων καὶ βάρους 70 τόννων. Σφαῖρα καὶ βάσις ζυγίζουν 450 τόννους. Διὰ νὰ ἀνθίσταται εἰς τὰς καιρικὰς συνθήκας ἐχρησιμοποιήθη ἀνοξείδωτος χάλυψ διὰ τὴν σφαῖραν καὶ ὑψηλῆς ἀνθεκτικότητος χάλυψ μὲ καταπληκτικὴν ἀντίστασιν εἰς τὴν διάβρωσιν, διὰ τὴν βάσιν.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν προβλημάτων ἦτο ἡ ἐναπόθεσις τεραστίου βάρους εἰς τοὺς κύκλους τοῦ σκελετοῦ λόγῳ τῆς σφαιρικότητος τῆς κατασκευῆς καὶ ὅμως αὐτοὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἦσαν οὔτε πολὺ παχεῖς οὔτε νὰ ὑποστηριχθοῦν διαγωνίως διὰ λόγους αἰσθητικῆς.

Ἐπίσης οἱ λεπτοὶ αὐτοὶ μεσημβρινοὶ καὶ παράλληλοι ἔπρεπε νὰ διαταχθοῦν συμφώνως πρὸς τὴν γεωγραφικήν των θέσιν καὶ ὄχι βάσει μηχανικῶν μέτρων καὶ ἔπρεπε νὰ φέρουν ἀκανονίστους εἰς σχῆμα καὶ διάταξιν ὄγκους ἀπεικονίζοντας τὴν γηΐνην ἰδιοσυστασίαν τοῦ πλανήτου μας.

Τὸ κυριώτερον ὅμως πρόβλημα ἦτο ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ ἀνέμου. Αἱ κοῖλαι ἐσωτερικαὶ ἐπιφάνειαι τῆς ξηρᾶς μὲ ταχύτητα ἀνέμου 176 χιλιομέτρων τὴν ὥραν θὰ ἐδημιούργη ὠστικὸν βάρος 178 τόννων καὶ διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ πτῶσις της ἔγιναν χιλιάδες ὑπολογισμοὶ μὲ ἠλεκρονικὰ μηχανήματα. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ σφαῖρα νὰ ἀντέχῃ εἰς ἀνέμους ταχύτητος πλέον τῶν 160 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

Μετὰ ἀπὸ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τοῦ σχεδίου ἀνεφύησαν προβλήματα κατασκευῆς τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίσθησαν μὲ νέας μεθόδους. Παράδειγμα. Τὰ συνήθη μηχανήματα κάμψεως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν δακτυλίων καὶ ἔπρεπε νὰ γίνουν νέα ὅπως καὶ ἔγιναν.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

★

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ

ΚΟΛΕΞΙΟΝ 1964

Φαντασμαγορικὴ παρέλαση χρωμάτων καὶ σχεδίων τῶν μεγαλυτέρων Μαίτρ τῆς «ΩΤ ΚΟΥΤΥΡ» σὲ Ταγιέρ, Μαντό, Φορέματα, Χτενίσματα, Μακιγιάζ κλπ.

ΚΟΛΕΞΙΟΝ

ΠΑΡΙΣΙ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

★

80 ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣΚΕ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΩΡΑ 6-11.30 Μ.Μ.

Μὲ τὴν ὀρχήστρα ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ

CALTEX

ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νέου ἐν Ρίῳ (νέα ὁδὸς πρὸς Πορθμεῖον) Τουριστικοῦ Σταθμοῦ Ἐξυπηρετήσεως Αὐτοκινήτων τῆς Ἑταιρίας CALTEX – Σ. ΡΕΣΤΗΣ Α.Ε. ὅστις θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Πελατείας του, τὸν σύγχρονον ἐξοπλισμόν του: ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ, ΜΠΑΡ, ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ, ΓΚΑΡΑΖ κλπ.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

68ον

— Εἶπα πὼς δὲν εἶναι σοβαρὸ τὸ τραῦμα του, δεσποινίς, ἀπήντησε.

— Ἀλήθεια; Εἶσθε βέβαιος γι' αὐτό; ἔκαμε ἐκείνη σὰ ν' ἀμφέβαλε ἀκόμη.

—Βεβαιότατας, δεσποινίς. Ἡ σφαῖρα εὐτυχῶς ἐβγῆκε χωρίς νὰ κάμῃ πολλὲς ζημιές.

— Μὰ εἶναι ἀναίσθητος...

— Εἶναι ἀπὸ τὸ αἷμα ποὺ ἔτρεξε. Δὲν εἶναι τίποτε. Σὲ λίγο θὰ συνέλθῃ καὶ σὲ λίγες μέρες θὰ μπορέσῃ νὰ σηκωθῇ.

Δάκρυα ἔτρεχαν ἀπ' τὰ μάτια της.

— Μὰ τί πάθατε λοιπόν, ρώτησε παραξενεμένος ἐκεῖνος.

— Τίποτε! κατώρθωσε νὰ ψιθυρίσῃ. Ἀλλὰ τὸν λυπήθηκα τὸν καϋμένο.

Ὁ γιατρὸς χαμογέλασε.

— Ἂν εἶναι νὰ λυπᾶσθε τὸν καθένα ποὺ μᾶς ἔρχεται πληγωμένος...

Σταμάτησε τὴ φράσι του καὶ ξαναγύρισε στὸν τραυματία.

Κόκκινο αἷμα ἀνέβλυζε ἀπὸ τὴν ἀναχτὴ πληγὴ μέσα στὴν ὁποία ἔχωνε τίς γάζες του ὁ γιατρός.

Μιὰ αἱμάτινη γραμμὴ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν πληγὴ κατέβαινε κατὰ μῆκος τοῦ στήθους, κι' ἡ νοσοκόμα ποὺ τὴν ἔβλεπε, θαρροῦσε πώς, μὲ τὸ αἷμα αὐτό, ἔφευγε σιγὰ-σιγὰ κ' ἡ ζωή τοῦ πληγωμένου.

Ἐτρεμολόκληρη ἀπὸ ἔναπαγερό ρῖγος καὶ τὰ μάτια της θόλωναν ἀπὸ τὰ δάκρυα.

— Θάρρος, ἀδελφή! ψιθύρισε ὁ γιατρός. Τελειώνουμε.

Καὶ βγάζοντας τίς γάζες ἀπὸ τὴν πληγή, ἄρχισε νὰ τὴν δένῃ μὲ τὸν ἐπίδεσμο.

Ἦταν καιρός.

Λίγο ἀκόμη ἂν βαστοῦσε τὸ μαρτύριο αὐτό, αἰσθανόταν πὼς δὲν θὰ μποροῦσε καὶ νὰ τὸ ὑπομείνῃ.

Τὰ μάτια της ἄνοιγαν ὑπερφυσικὰ καὶ μέσα στὶς διεσταλμένες κόρες των καθρεφτιζόταν ἡ φρίκη ποὺ ἔνιωθε στὴν ψυχή της.

Ὁ γιατρὸς ἐσηκώθηκε καὶ προτοῦ ἐγκαταλείψει τὸ θάλαμο τῆς εἶπε:

— Νὰ τὸν θερμομετρῆτε κάθε μιὰ ὥρα καὶ νὰ μὲ εἰδοποιήσετε ἂν δῆτε καμμιὰ ἐξαφνικὴ αὔξησι τῆς θερμοκρασίας.

***

Ὅταν ὁ γιατρὸς ἔφυγε ἡ νοσοκόμα ἐγονάτισε μπροστὰ στὸ κρεββάτι τοῦ πληγωμένου καὶ πέρνοντας τὸ χέρι του ποὺ κρεμόταν ἄτονο, τὸ ἔφερε στὰ χείλη της κι' ἄρχισε νὰ τὸ φιλῇ μὲ τρυφερότητα.

Καυτερὰ δάκρυα κυλοῦσαν ἀπὸ τὰ μάτια της κι' ἔσπαζαν ἐπάνω στὸ χλωμὸ χέρι τοῦ τραυματία.

Ἐκεῖνος, μιὰ στιγμή, ἄνοιξε τὰ μάτια του.

Μὲ βλέμμα θολὸ κυττοῦσε γύρω του καὶ ἔξαφνα ἡ ματιά του καρφώθηκε ἐπίμονα ἐπάνω στὸ πρόσωπο τῆς ὄμορφης νοσοκόμας.

Μέσα στὸ μυαλό του ἐχόρευαν ἕνα τρελλὸ χορὸ οἱ σκέψεις. Στὸ πρόσωπότου, τὸ χλωμὸ ἀπὸ τὴν ἐξάντλησι, ἀνέβηκε τὸ αἷμα καὶ τοῦφερε ἕνα χρῶμα πορφυρό.

Ἐκείνη τὸν παρακολουθοῦσε μὲ μάτια θαμπωμένα, ἐνῶ ἡ καρδιά της ἔτρεμε στὰ στήθη.

Ὁ πληγωμένος προσπάθησε ν' ἀναστηκωθῇ μὰ δὲν μπόρεσε.

Ξανάπεσε πάλι στὸ κρεββάτι καὶ μὲ φωνὴ ἀδύνατη ποὺ ἔβγαινε θαρρεῖς ἀπὸ τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς του, μουρμούρισε:

— Χρύσα μου!

Ἡ ὄμορφη νοσοκόμα ἔπεσε σὰν τρελλὴ στὴν ἀγκαλιά του.

— Ἀλέκο μου, ἀγαπημένε μου! ψιθύρισε μὲ ἀναφυλλητά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Σὲ δυὸ μέρες ἡ πληγὴ τοῦ Ἀλέκου εἶχε ἀρχίσει νὰ ἐπουλώνεται.

Ὁ γιατρὸς εἶχε πῆ τὴν ἀλήθειαν. Τὸ τραῦμα δὲν ἦταν σοβαρό.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔκανε τὸν Κομνηνὸ νὰ γίνῃ γρηγορώτερα καλά, ἦταν ἡ συντροφιὰ τῆς Χρύσας, τῆς ἀγαπημένης του, τῆς ὄμορφης Σμυρνιοπούλας ποὺ τὴν εὕρισκε ἐξάφνα σ' ἕνα χωριουδάκι, στὸ μέτωπο, ἐνῶ τὴν ἐνόμιζε χαμένη πιά...

Ἀκόμη δὲν μποροῦσε καλὰ καλὰ νὰ τὸ πιστέψῃ.

Τοῦ φαινότανε σὰν ψέμμα κ' εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς ἐζοῦσε μέσα σὲ ὄνειρο.

***

Ὁ ἐπίστρατος ποὺ διηύθυνε τὸ Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο, ἀπὸ θαυμασμὸ πρὸς τὴν γενναιότητα τοῦ Κομνηνοῦ ποὺ μόνο μὲ πενήντα ἄνδρες δὲν ἐδίστασε νὰ τὰ βάλῃ μὲ τετραπλάσιους ἄνδρες καὶ νὰ τοὺς νικήσῃ εἶχε σιγὰ σιγὰ αἰσθανθῇ μιὰ μεγάλη συμπάθεια γιὰ τὸ πληγωμένο παλληκάρι.

Συχνὰ ἐρχόταν μέσα στὸ μοναχικό δωμάτιο, ὅπου εἶχαν μεταφέρει τὸ ἀλχία, γιὰ νὰ τοῦ κάνῃ συντροφιά.

Τὴν ἡμέρα ἐκείνη, εἶχε ἀργήσει κάπως γιατὶ τοῦ ἔτυχε μιὰ ἐξαιρετικὴ ὑπηρεσία.

Ὅταν ἐμπῆκε μέσα στὸ δωμάτιο, ὁ Καμνηνὸς ποὺ εἶχε ξυπνήσει ἀπὸ ὥρα, προσπαθοῦσε νὰ πείσῃ τὴ Χρύσα νὰ μὴ ντοῦ δώσῃ τὸ γάλα του.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀποστόλου Παύλου κατέθεσαν: Ἀνώνυμος δρχ. 100 εἰς μνήμην τῶν γονέων του. Οἰκογένεια Χ. Βλάση δρχ. 500 εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀνδρ. Βλάσση. Οἰκογένεια Χρ. Βλάσση, δρχ. 150 εἰς μνήμην Ἰωάννου Ἀνδρικοπούλου. Ἀνώνυμος δρχμ. 100 εἰς μνήμην τῶν γονέων του.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως εὐχαριστεῖ τοὺς ἀνωτέρω θερμῶς.

Καλημέρα με ΗΜΕΡΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΗ

ΡΩΜΑΝΤΖΑ

ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ

ΤΟ ΕΞΟΧΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΑΦΩΝ ΚΟΥΡΟΥ

ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΤΑΔΙΟΥ ΠΑΝΑΧΑΪΚΗΣ ΕΝΑΝΤΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΙΣΚΟ

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΠΕΜ